

Pl-x 627/2007

F.F. URGENT

GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr. 1, Telefon: 316 36 77, Fax: 316 36 52

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 1/4483 18.10.2007

București, 18.10.2007

Nr. 6891 /DRP

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr.215/2001 privind administrația publică locală, inițiată de domnul deputat independent Vasile Pruteanu (Plx. 606/2007);*
2. *Propunerea legislativă pentru înființarea comunei Osoi, județul Iași, prin reorganizarea comunei Comarna, inițiată de domnul deputat Relu Fenechiu, din Grupul parlamentar al PNL (Plx. 607/2007);*
3. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 30 și art. 46 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, inițiată de 15 parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PNL, PSD, PC, PRM și PD (Plx. 624/2007);*
4. *Propunerea legislativă intitulată Lege privind înființarea comunei Sâmpetru German, jud. Arad, inițiată de domnul deputat independent Mircia Giurgiu (Plx. 626/2007);*
5. *Propunerea legislativă intitulată Lege privind înființarea instituției Avocatul Copilului, inițiată de 12 deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale PNL, PSD, PC, PRM, PD, UDMR, Minorităților Naționale și doi deputați independenți (Plx. 627/2007);*

6. Propunerea legislativă pentru completarea art. 44 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, inițiată de domnul deputat Dragoș Dumitriu din Grupul parlamentar al PC și de domnul deputat independent Mircia Giurgiu (Plx. 659/2007).

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELATIA CU PARLAMENTUL

MIHAI ALEXANDRU VOICU

DOAMNEI GEORGETA ELISABETA IONESCU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2662
6102007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă intitulată Lege privind înființarea instituției Avocatul Copilului*, inițiată de 12 deputați aparținând Grupurilor parlamentare ale PNL, PSD, PC, PRM, PD, UDMR, Minorităților Naționale și doi deputați independenți (PLx. 627/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă parlamentară are ca obiect de reglementare înființarea instituției Avocatul Copilului, autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică, având drept scop apărarea și promovarea drepturilor și libertăților copiilor și tinerilor.

Propunerea legislativă este structurată în șapte capitole care se referă, în principal, la:

- numirea și încetarea din funcție a Avocatului Copilului;
- adjuncții Avocatului Copilului;
- atribuțiile Avocatului Copilului;
- răspundere, incompatibilități și imunități.

II. Propuneri și observații

1. Potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, republicată, Avocatul Poporului este numit pentru apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Prin urmare, în lipsa vreunor distincții permise de textul constituțional, Avocatul Poporului este cel care are plenitudine de competență în apărarea drepturilor și libertăților tuturor persoanelor fizice.

Din această perspectivă apreciem că înființarea unei noi instituții – aceea a Avocatului Copilului – prin preluarea unui număr de atribuții ale Avocatului Poporului – respectiv apărarea drepturilor și a libertăților copilului, este neconstituțională. Intenția legiuitorului constituant cu privire la rolul, unicitatea și reprezentativitatea instituției Avocatului Poporului rezultă neechivoc din teza a II-a a alin. (1) al art. 58, potrivit căreia (numai) „*Adjuncții Avocatului Poporului sunt specializați pe domenii de activitate*”, astfel încât „*alocarea*” unui domeniu specific din obiectul de activitate al Avocatului Poporului poate opera, în actualul sistem constituțional, numai în favoarea unui adjunct al Avocatului Poporului.

2. Potrivit art. 100 din *Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*, monitorizarea respectării principiilor și drepturilor stabilite prin lege și de Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, precum și coordonarea și controlul activității de protecție și promovare a drepturilor copilului se realizează de către Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului (ANPDC), subordonată Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din *Hotărârea Guvernului nr. 1432/2004 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului*, această instituție asigură respectarea, pe teritoriul României, a drepturilor copilului, prin intervenția, în condițiile legii, în procedurile administrative și judiciare privind respectarea și promovarea drepturilor copilului.

De asemenea, potrivit art. 3 lit. a) din actul normativ menționat, ANPDC asigură controlul în ceea ce privește aplicarea legislației în domeniul propriu și modul în care sunt respectate drepturile copilului de către instituțiile publice, celelalte persoane juridice și de persoanele fizice, propunând totodată instituțiilor competente stabilirea răspunderii disciplinare, materiale, contravenționale sau penale, după caz, a persoanelor vinovate.

În ceea ce privește controlul încălcării drepturilor copilului, ANPDC realizează analiza tuturor petițiilor, sesizărilor și autosesizărilor (inclusiv din presa națională și locală), evaluarea/verificarea situațiilor sesizate, aplicarea/propunerea de sancțiuni pentru persoanele fizice și juridice, precum și întocmirea unui raport anual privind încălcarea drepturilor copilului. De asemenea, în cazul în care aspectele sesizate nu fac obiectul activității ANPDC, sunt sesizate autoritățile în drept să le soluționeze.

Din cuprinsul Capitolului IV din propunerea legislativă rezultă că nou înființata instituție a Avocatului Copilului ar urma să aibă exact aceleași

atribuții pe care le are în prezent ANPDC, motiv pentru care considerăm ca nejustificată înființarea unei noi instituții care să aibă aceleași atribuții.

3. Propunerea legislativă este redactată prin preluarea, cvasi-integrală, a dispozițiilor *Legii nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, republicată*.

Preluarea incompletă a Legii nr. 35/1997 a determinat și o serie de deficiențe ale propunerii legislative.

Astfel, descriind mecanismul și condițiile de numire a Avocatului Copilului, la **art. 7 alin. (2)** se face trimitere la „condițiile prevăzute de Constituție”.

La **art. 7 alin. (3)**, descrierea procedurii de alegere prin vot este incompletă, nerezultând modul de desemnare a „câștigătorului” în cel de-al doilea tur de scrutin.

Deși, potrivit **art. 10**, cei doi adjuncți „asigură coordonarea exercitării atribuțiilor instituției Avocatului Copilului” și îndeplinesc „atribuțiile acestuia în caz de imposibilitate temporară a exercitării funcției”, la numirea adjuncților nu există simetria necesară cu modalitatea de numire a însuși Avocatului Copilului: adjuncții sunt numiți, potrivit **art. 11 alin. (1)** din propunerea legislativă, de Avocatul Copilului, și nu tot de Senat. De asemenea, nu se prevede nimic în legătură cu condițiile pe care trebuie să le îndeplinească, pentru a fi numiți, cei doi adjuncți.

4. Atribuțiile Avocatului Copilului, prevăzute la **art. 13** sunt incerte.

În afara atribuțiilor „administrative” – **lit. a)** și **d)-g)** – instituția propusă ar avea doar rolul de a primi și repartiza cereri și de a urmări rezolvarea legală a cererilor primite. Nu rezultă în ce mod pot fi rezolvate asemenea cereri, neexistând, în propunerea legislativă, texte similare celor din **art. 23-29** din *Legea nr. 35/1997, republicată*, care să indice modul de acțiune și actele în care se concretizează activitatea. Este adevărat că, potrivit **art. 21**, Avocatul Copilului are dreptul să facă anchete proprii, dar, potrivit **art. 20**, acestea par a se concretiza doar în emiterea de recomandări.

5. **Art. 29** face referire la constituirea unei Comisii de numiri și disciplină a instituției Avocatului Copilului fără ca în vreun alt text din cuprinsul propunerii legislative să se menționeze ce rol ar avea o asemenea comisie, cine sau cum o constituie, etc.

6. La **art. 30** nu înțelegem rațiunea pentru care „rezervarea postului este obligatorie” numai în cazul în care în funcția de Avocat al Copilului este ales un magistrat.

7. Precizăm că potrivit Legii nr. 35/1997, republicată, instituția Avocatului Poporului este o autoritate publică autonomă și independentă față de orice altă autoritate publică și are drept scop apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor în raporturile acestora cu autoritățile publice.

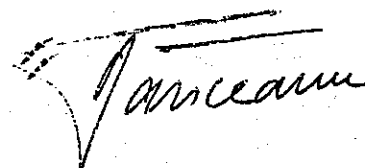
Conform art. 10 din legea menționată, unul dintre adjuncții Avocatului Poporului *este specializat în drepturile copilului*, ale familiei, tinerilor, pensionarilor, persoanelor cu handicap.

Pornind de la necesitatea existenței unei instituții publice independente de control al modului în care sunt respectate drepturile copilului, ar fi mult mai oportună reorganizarea internă a instituției Avocatului Poporului, astfel încât unul dintre adjuncți și corpul de specialiști din subordinea sa să se ocupe în mod exclusiv de protecția drepturilor copilului. În susținerea acestei opinii aducem exemplul Greciei, unde unul dintre adjuncții Avocatului Poporului îndeplinește funcția de Avocat al Copilului; acesta poate constitui un model de reorganizare a Avocatului Poporului din România și mult mai ușor de implementat în comparație cu înființarea unei instituții noi.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului deputat **Bogdan OLTEANU**

Președintele Camerei Deputaților